

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 1, ROČNÍK 17

2011

ZDARMA

Zpráva z jednání obecního zastupitelstva - ZO projednalo a schválilo

- Dvousložkovou cenu vodného a stočného na rok 2011, pevná složka zůstává stejná, cena vodného - 24,50 Kč a stočného 18,50 Kč.

- Rozpočet obce Holubov na rok 2011 (viz tabulka)

- Žádost p. R. Šturmové o prominutí nájmu z prodejny v Třísově na období 1. - 5. 2011

- Pořídít pasport obecních komunikací na území celé obce

- Změnu územního plánu č. 2

- Žádost obce Zlatá Koruna o oddělení jejich mateřské školy od ZŠ a MŠ Holubov

- Složení přestupkové komise obce Holubov: předseda - JUDr. Vladimír Novotný, členové – Jan Vitek a František Kroihner

- Výtěžek obecního plesu ve výši 10 550 Kč převést na účet pro výstavbu obecní kaple

- Vyhlášku o místních poplatcích č. 1/2011

- Rozpočtový výhled obce na rok 2012-2013

- Nabídku Ing. J. Stibrala o bezplatném

převodu pozemku č. 3/2 pro místní komunikaci

- Žádost p. R. Langové o snížení nájmu za sál pro cvičení zumbly

- Přeložení obecní kanalizace přes soukromý pozemek 197/1 v Holubově

- Pořízení zahradního zařízení pro Mateřskou školu Holubov

- Podat žádost na grant na rekonstrukci autobusové čekárny v Třísově

- Výroční zprávu OO Policie Křemže o stavu a bezpečnosti na území obce Holubov za rok 2010

Rozpočet na rok 2011

Příjmy [tis. Kč]

Místní hospodářství - nájemné byty	103
Skládka - žetony	195
Školství - účelová dotace	0
Vnitřní správa	85
Daň z nemovitosti	560
Daň z příjmu fyzických osob - samostatně výdělečné	265
Daň ze závislé činnosti - fyzické osoby	1 530
Daň z příjmu právnických osob	1 750
DPH	3 410
Správní poplatky	8
Lázeňský a rekreační pobyt	40
Poplatek ze psů	20
Užívání veřejného prostranství	2
Z ubytovací kapacity	13
Prodej pozemků	0
Povolení k vjezdu	7
Ostatní příjmy	911
Dotace školství, státní správa	445
Školství - dotace obce Zlatá Koruna	120
Sociální fond	17
Úroky v bance	2
Celkem	9 483

Výdaje [tis. Kč]

Vodní hospodářství	992
Skládka odpady	347
Provozní náklady obce ZŠ, MŠ, ŠJ	1 689
Zájmová činnost - sport + skaut	41
Kultura, knihovna, SPOZ	327
Vnitřní správa	2 237
Místní služby	1 268
Hasiči	184
Bytové hospodářství	779
Veřejné osvětlení	292
Veřejná zeleň a lesnictví	60
Místní komunikace	460
Vnitřní obchod	68
Stavebnictví	82
Místní rozhlas	28
Celkem	8 854

Celkem výdaje	8 854
Celkem příjmy	9 483
Rozdíl příjmy - výdaje	629
Financování - splátky úvěrů	-1 009
Finanční přebytek z roku 2010	380
Rozdíl příjmy - výdaje po vyrovnání	0

Holubov a odpady

Na veřejných jednáních OZ se neustále diskutuje o systému placení za komunální odpad, jeden názor je zachovat systém žetonů a druhý zavést paušální poplatek. Systém žetonů se stále jeví jako schůdnější, protože rodina, která poctivě třídí odpad, má skutečné náklady na komunální odpad minimální. Bohužel jsou mezi námi tací, kteří zřejmě třídí, ale žetony nekupují, tudíž náklady na komunální odpad nemají žádné. Kam tito občané ukládají odpad, je zřejmé, buď ho nosí do kontejnerů na tříděný odpad nebo vedle těchto kontejnerů, kde je

neustále nepořádek. Technické služby pak takový odpad nepřijmou jako tříděný a obec musí za odvoz takového odpadu zaplatit. Dalším nešvarem některých občanů je ukládání odpadu na černou skládku, všichni víme, kde takové skládky jsou a ti, kteří tam svůj odpad ukládají, se jistě přihlásí a budou ochotni finančně se podílet na jejich likvidaci. Každý z nás by si měl spočítat, jestli není lepší si raději koupit několik žetonů, než platit roční paušál 500 Kč na osobu za rok. Pokud budou někteří občané i nadále ukládat odpad tam, kam nepatří, bude obec nucena přistoupit k vybírání paušálního poplatku, na který doplatí zejména rodiny s dětmi a důchodci.

Ještě musím připomenout, že kontejnery na tříděný odpad jsou k dispozici pro domácnosti. Podnikatelé mají jistě zpracován plán odpadového hospodářství a tříděný odpad ukládají dle něj, komunální odpad mohou ukládat do popelnic, na které si kupují zelené žetony.

Na závěr musím upozornit majitele psů na porušování obecně závazné vyhlášky č. 3/2003 tj. na zákaz volného pobíhání psů. Majitel musí svého psa v zastavěné části obce vést na vodítku a pokud pes vykoná svoji potřebu, tak je povinen to po něm uklidit.

- Jaroslav Franěk, starosta obce -

5. obecní ples

se konal 4. února 2011 v kulturním sále v Holubově za hojné účasti obyvatel Holubova i z okolí. Za bohatou tombolu děkujeme zejména sponzorům, mezi něž patří ZD Podkleťan Křemže, Tesařství Martin Křivánek, Pokrývačství Bušta, Prefa Hubenov Ing. Zdeněk Pavliš, Grafobal Artypa Holubov, Cukrářství u Struháčků, Jihočeské divadlo, Renata Šturmová Potraviny Třísov, Hostinec U Kuchařů, Zemní práce L. Hruška, Pila manželů Kalkušových, manželé Hájkovi Krásetín, Triobar Holubov. Poděkování patří i všem, kteří do tomboly přispěli cenou dle svých možností třeba hráběmi, koštětem či ponožkami vlastní výroby nebo jinou cenou. Muzika hrála až do bílého rána, všichni se

radovali, jedli, pili, hodovali. Doufáme, že se všem líbilo a těšíme se na další obecní ples 3. února 2012.

Výtěžek plesu bude věnován na výstavbu obecní kaple.

- MS -

Dětský karneval

Den poté 5. února 2011 uspořádala obec Holubov ve spolupráci s maminkami z Klubu Holoubek a děvčaty z oddílu Skautů pro všechny děti bez rozdílu věku tradiční dětský karneval. Bylo bohužel období stonání, takže děti nebylo tolik jako obvykle, ale zato si to děti užily. Hned na začátku jsme všichni vzpomněli na nemocné kamarády a všem jsme zamávali. A potom mohl začít karneval, jak se patří. Šálem se onu sobotu hemžilo 70 masek - nej-

častěji princezny, čarodějnice, Karkulky, hasič, vodník apod. Nejprve se všechny masky sešly v kroužku, kde se všem ukázaly a dostaly sladkou odměnu.

Maminky připravily pro děti spoustu soutěží, např. skládání kostiček, stavění komína z kostek dle barev, krmení lipánkem, skákání v pytli a prokousávání koláčem. Do některých soutěží se zapojili i rodiče a všichni si to moc užívali. Každé dítě si odneslo nejen dárek, ale dostaly i občerstvení. Samozřejmě i soutěžící rodiče dostali sladkou odměnu. Celé odpoledne se neslo v radostném duchu, velmi

rychle uteklo a tak byl čas rozdat dětem tombolu. Potom si děti ještě zatancovaly a na závěr jsme se rozloučily hlasitým ahoj a slíbily jsme si, že se příští rok opět sejdem.

Za zdárný průběh letošního karnevalu děkujeme sponzorům, mezi ně patří – Zemní práce L. Hruška, Prefa Hubenov Ing. Zdeněk Pavlíš, Pokrývačství Bušta, Koloniál Jiří Pelech, Cukrářství u Struháčků, Restaurace pod Kletí, Průmyslové zboží Martin Iška. Dále všem maminkám, skautkám a v neposlední řadě paní Haně Bezděkové, která celou akci moderovala.

- Jaroslava Opelková -

Masopust v Holubově

V neděli 27. 2. 2011 po 10. hodině udělil starosta obce pan J. Franěk růžičkové a štrpáté koledě povolení k masopustnímu koledování. Poté koledníci a ostatní masky vyrazily za doprovodu harmoniky Holubovem. Počasí nám přálo, všichni se veselili, tancovali, zpívali, jedli. Děkujeme všem koledníkům, maskám a všem ostatním příznivcům za štědrou koledu.

Za HOlubovský KULturní Spolek HOKUS o.s.
- Jitka Nováková -

První krásetínský masopust ve dvacátém prvním století

S tímto heslem krásetínští občané uspořádali masopust. Masopustní tradice v Krásetíně nebyla téměř třicet pět let. Díky snaživosti a aktivitě všech zúčastněných bylo možné tuto prastarou a zároveň úžasnou tradici obnovit. Cílem našeho masopustu bylo připomenout začátek postní doby, která je přípravou na Velikonoce. Zároveň pro nás bylo motivem masopustní bláznění, které tuto oslavu doprovází ruku v ruce. Však kdy jindy může člověk v masce řídit, hulákat a tančit za bílého dne? A to se v Krásetíně povedlo! Průvodu se zúčastnilo přibližně

třicet masek. Navštívit nás přijeli až z daleké Arábie. Ze záhrobí nás strašil kostlivec, naštěstí však byl pod vzorným policejním dohledem. Bába s dědkem se tedy nemuseli bát a se svým malým potomkem mohli doprovázet celý průvod. Svačinu zajišťoval řezník s několika štanglemi salámu. Hodný a bohabojný mnich svezl na svém povoze hudebníky a o zábavu se postarali kašpárci. Během masopustu se uskutečnila také svatba! Avšak k neštěstí nevěsty se ukázalo, že v průvodu je i novomanželova gejša! Vše však dobře pohlídal a celý masopust vedl

Masopusták a my mu tímto děkujeme! Zároveň velké díky patří všem, kteří se zúčastnili a největší dík patří všem, kteří nás ve svém domě přijali a připravili pohoštění.

- Klára Valentová -

Dobrý den, ahoj všem.

Krásetínský Masopustní průvode, byli jste úžasní!

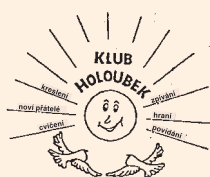
Drazí Krásetínáci, vítali jste nás a hostili přímo královsky.

Díky vám všem. Také za projevenou důvěru, vaše srdce

- Masopusták -

Karneval v Holoubku

Byl čas karnevalů a tak ani náš klub Holoubek nesměl zůstat pozadu. V úterý 8. února nás pozvala mateřská školka na karnevalové dopoledne s panem Bromem. Děti si pěkně zatancovaly, ale i zasoutěžily. Po ukončení karnevalu jsme si šli ještě pohrát do klubovny Holoubka. O týden později jsme si udělali vlastní karneval. V maskách neměly přijít jenom děti, ale i maminky. Přišla spousta krásných masek, např. klauni, červené karkulky, hasiči, princezna, zebra, kravičky, vodník, myšička, dráček a další. Velmi nás překvapilo a potěšilo, že i prababička Mínka přišla v masce kuřátka. Děti si

zasoutěžily, zatancovaly, a nakonec dostaly odměny. Největší radost děti měly, když jim maminky dělaly bubliny z bublifuku a ony je

chytaly. Karnevalové dopoledne jsme si moc užili a těšíme se na další společné akce.

- Jaroslava Opelková -

ZPRÁVY ZE ŠKOLY - CO NÁS BAVÍ

LES VE ŠKOLE ŠKOLA V LESE

Rok 2011 je Mezinárodním rokem lesa

Rok 2011 byl vyhlášen Organizací spojených národů OSN Mezinárodním rokem lesů s cílem zvýšit povědomí a posílit trvale udržitelné obhospodařování lesů, ochranu přírody a trvale udržitelný vývoj všech typů lesů k užítku současných i budoucích generací.

Co jste možná nevěděli:

- lesy zaujímají **více jak třetinu** území České republiky a **plocha lesů v České republice se neustále zvyšuje** (za posledních 80 let o více než 11 %)
- dřevo je na rozdíl od uhlí **obnovitelná** surovina
- v ostatních evropských zemích **není dovoleno** v soukromých lesích sbírat houby a lesní plody jako u nás
- **paseku lesníci zalesní**, ale do lomu už nikdo kámen nevrátí

- lesnictví díky produkci dřeva šetří **životní prostředí**, protože výrobky ze dřeva jsou recyklovatelné a dobře biologicky rozložitelné

- **více jak polovina** (60,3 %) lesů v ČR je ve **vlastnictví státu**

Celé Česko čte dětem

Všichni chceme, aby z našich dětí vyrostli moudří, dobří a šťastní lidé. Jak toho dosáhnout? Čtème dětem!

**ČTÈME DĚTEM 20 MINUT DENNĚ.
KAŽDÝ DEN!**

Čtenářem se nikdo nerodí, čtenáři musíme ukázat cestu.

Posláním obecně prospěšné společnosti Celé Česko čte dětem je prostřednictvím společného čtení budovat pevné vazby v rodině. Pravidelné předčítání dětem má obrovský význam pro rozvoj jejich emocionálního zdraví. Předčítání rozvíjí paměť a představivost, učí myšlení. Předčítání utváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem.

Každodenní čtení dítěti pro radost je nejučinnější metodou výchovy čtenáře - člověka samostatně uvažujícího, s rozsáhlými vědomostmi, které je sám schopen dále rozšiřovat.

Člověka kulturního, jenž postupuje eticky, člověka s představivostí, který si v životě umí poradit rozumem, nikoli silou.

Pravidelné čtení dětem:

- vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem;
- podílí se na emočním rozvoji dítěte;

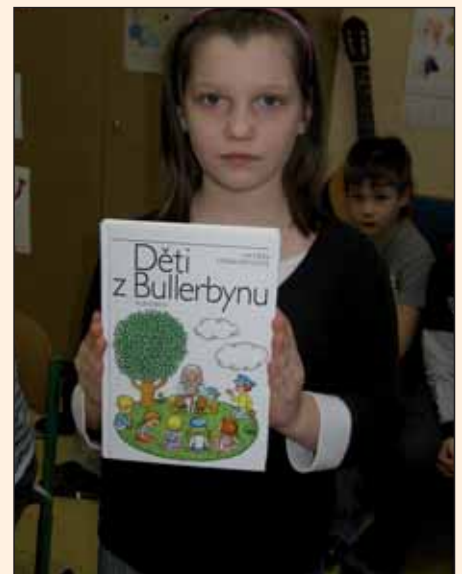
- učí morálním hodnotám, napomáhá při výchově;
- rozvíjí jazyk, paměť a představivost, učí myšlení;
- formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý život;
- rozšiřuje znalosti, zlepšuje soustředění, usnadňuje učení;
- je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte.

Naše škola se připojila v tomto školním roce k projektu Celé Česko čte dětem. Hlasité předčítání u nás ve škole probíhá pravidelně každý den ve školní družině a v pondělí čtème pro celou školu při vysílání televize Srdíčko. Potěšilo by nás, kdyby se našel vášnivý čtenář, který by zavítal k nám do školy a zapojil se do hlasitého předčítání dětem.

Beseda o knize „Děti z Kratochvílek“

Naší školu navštívila autorka knihy Blanka Klimešová a besedovala s dětmi o své knize a o vztahu ke knihám. Přiblížila dětem druhy literatury – poezie, romány, beletrie, cestopisy, dobrodružné knihy. Upozornila děti na to, co nám přináší čtení, jak rozvíjí představivost, fantazii a rozšiřuje slovní zásobu. Přečetla ukázkou z vlastní knihy, kterou si mohli žáci koupit. Zakoupenou knihu jim autorka podepsala.

- LK -

Zápis do 1. třídy

V letošním školním roce proběhl zápis do základní školy pro budoucí prvňáčky v pátek 21. ledna 2011. Zápis se konal v I. třídě, kam tito předškoláci pravidelně chodí s paní učitelkou z mateřské školy každý měsíc okouknout práci prvňáčků. Na školní rok

2011/2012 bylo celkem zapsáno třináct žáčků. Tentokrát budou ve třídě převažovat holčičky, kterých bude osm. U žádného z dětí se při zápisu neobjevily na tvářích slzičky, všichni byli moc stateční, i když někteří zpočátku trochu rozpačití. Netrvalo to dlouho a ze všech postupně při práci spadla počáteční nervozita. Děti dokázaly domalovat sněhuláka, rozpoznat začarované obráz-

ky, přednést nebo zazpívat, určit geometrické tvary a jeden vystříhnout, poznat některá tiskací písmenka a určit čísla. Doufám, že všichni si ze zápisu odnesli nejen drobné dárky, ale i pěknou vzpomínku. Ještě chvíli zůstanou v mateřské škole, ale po letních prázdninách se už z nich stanou opravdoví školáci a najdou si tu i nové kamarády.

- Mgr. D. Bodláková, ředitelka školy -

Veřejná sbírka 2010 - CPK- CHRPA, Valy 108, 535 01 Přelouč

Od měsíce října 2010 se na naší škole uskutečnila veřejná sbírka na nákup a výcvik koní pro hiporehabilitaci. Žáci si nakoupili záložky koní a dětské tetování s motivy zvířat a částkou 500 Kč přispěli na sbírku. Tato částka byla složena na konto 43 - 52 43 72 02 67 / 0100, KB Přelouč.

Všem žákům, rodičům a zaměstnancům školy děkuji.

- Mgr. Drahomíra Bodláková, ředitelka ZŠ a MŠ Holubov -

Vandrování za zdravím

31. ledna - 1. a 2. ročník

Besedu s praktickou ukázkou předvedla zdravotní sestra paní Dagmar Maňásková, maminka žáka 2. ročníku. Seznámila děti se svou prací v nemocnici a s odděleními, kde se léčí děti. Předvedla dětem různé lékárníčky a jejich obsah. Všichni si vyzkoušeli ošetření krvácení z nosu, polohu zraněného, ošetření řezné rány na ruce, skládání obvazu ze šátku aj. Zahráli si hru na postřeh a připomněli si význam pobytu na čerstvém vzduchu i otužování.

Paní D. Maňáskové patří poděkování za zpestření výuky prvouky.

- LK -

Centrum ekologické a globální výchovy

CASSIOPEIA

Výukové programy jsou interaktivní výchovně - vzdělávací akce, určené školním kolektivům. Při práci s dětmi jsou využívány přednostně metody aktivního učení.

V tomto školním roce k nám přijela Cassiopeia z Českých Budějovic s těmito programy:

Kompostování aneb Co s bioodpadem

1. únor - 1. třída

Žáci se seznámili s tříděním odpadu. Připo-

menuli si, že odpad třídíme a dáváme do barevných kontejnerů. Ve škole si ukázali školní sběrné nádoby. Vystala otázka, kam se dávají různé slupky, tráva a listí. Seznámili se s pojmem kompost - bioodpad. Zahráli si na pracovitě skřítky, kteří hledají a pomáhají na zahrádce najít bioodpad. Seznámili se i s nejmenšími zvířátky, která pomáhají rozkládat rostlinné zbytky.

Žáci se hravou formou naučili poznat, kam mají dávat rostlinný odpad a co se s ním stane na kompostu. Ukázali si, co do přírody patří a co bychom měli dávat do kontejnerů na tříděný odpad.

- DB -

Stateček

1. únor - 2. a 3. ročník

Děti se v myšlenkách přenesly na venkov, kde se při prohlídce statku seznámily s nejčastějšími domácími zvířaty, procvičily si pojmenování Zvířecích rodinek (kohout - slepice

- kuře), jejich hlasy a užitek pro člověka.

- LK -

Motýlí kouzla březen ŠD

Co se musí stát, než se vylíhne motýl? Povídání a tvoření bylo zaměřené na

poznávání průběhu motýlího života a jeho životní projevy. Děti se dozvěděly základní rozdíly mezi denním a nočním motýlem a naučily se názvy motýlů podle barev. Použité výtvarné aktivity rozvíjejí poznávání a vnímání barev.

- JN -

Zprávičky ze školičky

Radostnou akcí v měsíci únoru se pro děti v naší MŠ stal KARNEVAL. O dobrou náladu, soutěže a písničky se postaral p. Brom, který k nám přijel se svým hudebně zábavným programem. Maminky nachystaly svým dětem pěkné masky a bylo veselo. V březnu děti navštívily místní knihovnu a děkujeme

paní knihovnici Marii Hruškové za přiblížení čtenářského světa. Není to tak dlouho, co se naše školka zaplnila bublinkami a to při představení „Bublínková víla“. To bylo koumání v hlavičkách nejstarších kluků, jakýpak mechanismus pohání ty bublinky, co se nám tak často vznesly do vzduchu. Každý měsíc stále probíhají návštěvy předškoláků v ZŠ. A už to nebude trvat dlouho, s naší školkou se rozloučí 15 předškoláků. Ale než

jim spolu s rodiči přichystáme loučení se školkou při Zahradní slavnosti, musíme si do školičky pozvat nováčky. Ti budou mít příležitost zapsat se do MŠ na přelomu dubna a května. A na co s našimi dětmi ještě můžeme těšit? Čekají nás vycházky do okolí, výlet vláčkem, výlet do planetária v Českých Budějovicích a závěrečný výlet za zvířátky.

- Z MŠ Helena Čížková -

KONCERT

Dne 28. 5. tohoto roku se ve Křemži uskuteční významné setkání členů řádu Školských sester de Notre Dame z evropských států s místními občany. Záměrem navštívení řádu v našem kraji je pietní vzpomínka na zakladatele českého řádu Školských sester Gabriela Schneidera, křemežského rodáka. Dalším významným pokračovatelem a pozdějším představeným řádu je rovněž místní občanka Františka Dítková z Krásetína, řeholního jména Marie Fabiola. Cizím účastníkům budou ukázány

rodné domy obou představitelů a jejich pohoštění se pravděpodobně uskuteční na farské zahradě ve Křemži. Po mši v kostele arch. Michaela se tamtéž uskuteční v 18.30 hodin jejich koncertní vystoupení. Pro upamatování těchto významných církevních představitelů vám tímto předkládáme jejich stručné životopisy.

Kongregace Školských sester de Notre Dame vznikla v jižních Čechách v malé vesničce Hyršov, kde 15. 8. 1853 složily první sestry své řeholní sliby. Jejich vznik byl odvážným podnikem kněze Gabriela Schneidera, který chtěl tímto způsobem zajistit kvalitní náboženskou výchovu i vzdělání pro chudé dívky.

Duchovní kořeny této kongregace však sahají až do Francie, kde první ženský řád sester de Notre Dame vznikl již koncem 16. století. Česká kongregace Školských sester s generálním sídlem v Horažďovicích prošla od svého vzniku až do začátku druhé světové války obdivuhodným vnějším rozkvětem. V jubilejním roce 1933, kdy si kongregace připomínala 80. výročí svého vzniku, měla 1110 členek na území tehdejšího Československa a od roku 1910 i v USA. Řeholnice se věnovaly dětem v sirotčincích, v jeslích a mateřských školách, vyučovaly na obecných a měšťanských školách, ve třech ústavech pro neslyšící děti a vedly dva

učitelské ústavy: v Praze u sv. Anny a v Českých Budějovicích u sv. Josefa. V meziválečném období patřila kongregace mezi tři nejpočetnější řehole v Československu. Její úspěšnou činnost narušila až druhá světová válka.

Gabriel Schneider

Citace z publikace brložského učitele Jana Eliase Farní osada Křemže v Čechách, sepsané v roce 1895.

Mezi nejutěšenější zjevy doby novější ve vlasti naší náleží vznik a rychlý rozkvět kongregace školských sester, které nade všechny kláštery panenské v Čechách vyučováním mládeže se zanášející, hned záhy přilnuly k jazyku českému. Zakladatelem této znamenité řeholní družiny byl prostý venkovský kněz Gabriel Schneider. Duchovní tento narodil se dne 20. března 1812 ve Křemži č. 23. Prvního vyučování dostalo se mu v domě otcovském, zejména od zbožné a statečné matky jeho Roziny. Základy literárního umění obdržel v domácí škole, na níž tehdy působili proslulý katecheta Antonín Matějovský, který ve Křemži plných 43 let na vinici Páně působil a znamenitý učitel Petr Sompek. Že mladý Gabriel jevil zvláštní duševní dary a vzácné vlastnosti své povahy, dali ho rodičové na radu svrchuřečených učitelů do škol latinských v Českých Budějovicích, ač původně řemeslu učiti se měl. Na školách těch dobře prospíval. Odbýv gymnaziální, humanitní a filozofická studia chtěl vstoupit do kněžského semináře, čemuž se mu až po roce dostalo. Meškaje zde po tři léta, hleděl si nejen studií, ale hlavně života bohobojného, v čemž ho podporoval jeho druh, pozdější farář skočický Karel Krbeček. Konečně vysvěcen byl na kněze dne 25. července 1837. V srpnu 1838 byl jmenován kaplanem v Klenčí a na to v Mrákově, kde staříčkého faráře ve všem zastával musel. Brzy rozšířila se o něm pověst po celém Domažlicku a ku žádosti tamních osadníků přesazen jest do

Hyršova, kde teprve na svém úkolu pracovati počal. Dvě sestry z Hyršova Anna a Terezie Schmiédpeter zdědivše po otci svém, obchodníku s peřím, značné jmění, věnovaly ku radě Schneiderově celý svůj statek ku zřízení ústavu pro vyučování dítek. Nyní se tedy mohl uskutečnit Schneiderův záměr. Ježto však žádná ženská řehole nechtěla převzít dům hyršovský, rozhodl se českobudějovický biskup Jan Valerian Jirsík, horlivý podporovatel myšlenky Schneiderovy, že založí zvláštní českou družinu školských sester a již 15. srpna 1853 konala se první obláčka novic a skládání řeholních slibů této družiny. Že sester neustále přibývalo, koupil Schneider budovu kláštera minoritského v Horažďovicích, roku 1813 zrušeného. Důkladně ji obnoviti dal a roku 1854 mateřinec klášterní sem přeložil. Řehole odtud v krátké době se šířila. Aby i učitelky řeholní v jazyku českém mohly se vzdělávati, zařídil roku 1866 český Ústav klášterní v Praze za hmotné pomoci císaře Ferdinanda a vznešené jeho choti císařovny Anny. Za pomocníky vzal si Schneider Františka Šmata, který záležitosti duchovní klášteru vedl a superiorem družiny po smrti zakladatelově se stal a dále Františka Schonbecka, který jsa výborným pedagogem, ředitelem nového ústavu v Praze se stal a později i po smrti Šmatově superiorem byl. Gabriel Schneider v Pánu zemřel dne 15. února 1867 a v Praze pochován byl na vyšehradském hřbitově. Roku 1894 čítala družina již 59 domů se 380 sestrami. I v dálném Uhersku založeny byly od Schneidera kláštery, které však nyní na mateřinci horažďovickém nezávislé jsou. Kláštery Školských sester hlásati budou vždy zásluhy kněze Gabriela Schneidera ze Křemže.

Františka Dítková, řeholním jménem Marie Fabiola, narozena 3.10.1885 v Krásetíně č. 14 v selské usedlosti otce Václava Dítky a matky Rozálie. Obecnou školu vychodila ve Křemži a v Ho-

lubově. V roce 1898 ji otec jako třináctiletou přivedl do kláštera Školských sester v Horažďovicích, kde vychodila třetí a pátou třídu německé školy. V roce 1900 byla dána do přípravy Učitelského ústavu u sv. Josefa v Českých Budějovicích. V roce 1901 nastoupila učitelské studium u sv. Anny v Praze. Po maturitě vstoupila do noviciátu v kongregaci Školských sester de Notre Dame v Horažďovicích, stala se řádovou sestrou a přijala řeholní jméno Marie Fabiola. Podle řádových pravidel již nikdy nesměla navštívit své rodiště. Po noviciátu začala svou učitelkou dráhu v Praze u sv. Anny, kde působila v letech 1906 – 1908. Dále byla přeložena do Kladna, kde vyučovala na veřejných školách do roku 1919. V tomto roce musely všechny řeholní učitelky přestat vyučovat na těchto školách, pokud nechtěly odložit řeholní roucho a zříci se tak svého církevního poslání. V roce 1921 – 1922 vyučovala v kurzech pro učitelky mateřských škol v Hradci Králové. Tam onemocněla tuberkulózou, léčila se do roku 1925, až jí byl vyměřen pro pracovní neschopnost v jejích čtyřiceti letech předčasný důchod. Proti vši naději se jakoby zázrakem zcela uzdravila a znovu začala pro církev pracovat. V roce 1927 byla ustanovena místní představenou v Trenčíně, kde pobyla tři roky. V roce 1930 byla kongregace Školských sester rozdělena na provincie a sestře Fabioly se dostalo úřadu představené provincie budějovické, do níž patřilo 40 domů v Čechách, na Moravě a na Slovensku. Pracovala tam až do roku 1936, kdy jí generální kapitula ustanovila generální představenou celé kongregace s působností až na americký kontinent. Následující totalitní režimy byly pro Fabiolu velmi těžkou životní zkouškou. Za nacistické okupace ve svém horažďovickém mateřinci odmítla Němcům vydat klášterní majetek a proti říšským zákonům přijala do noviciátu tři Němky. Dne 10. prosince 1943 byla po celodenním výslechu gestapem odvezena do pankráckého vězení. Dne 9. 2. 1944 byla deportována do Terezína a 20. 4. 1944 skončila v koncentračním táboře v Ravensbrücku. Po skončení války, kterou v internaci přežila podle svého vyjádření jen zázrakem, se 21. 6. 1945 vrátila s podlomeným zdravím o váze pouhých 39 kilogramů do svého mateřince v Horažďovicích. Kvůli svému neutěšenému zdravotnímu stavu odmítla nadále funkci generální představené, ale rozhodnuta dále pracovat ve prospěch řádu v tomto klášteře. Po málo letech uzdravování po roce 1948 musela čelit další zničující totalitě. V té době vládnoucí komunistická strana začala rušit kláštery a církevní školy. Na jaře 1949 musela kongregace předat své školy s celým jejich vybavením bez náhrady. Tímto způsobem ztratila své školy v Praze, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Plzni a Kladně. V červnu 1949 byl řeholnicím na některých místech nabídnut vstup do státní služby, to ale odmítly. Po přijetí církevních

zákonů v říjnu 1949 dostal další vývoj rychlý spád. V dubnu 1950 proběhla akce „K“, která se původně týkala pouze mužských klášterů, ale brzy na to tuto akci prožily i řádové sestry. V té době žilo v horažďovickém mateřinci 182 řeholnic, z toho 90 sester v pokročilém věku, které zde v klidu měly strávit své stáří. Původně měly být sestry přestěhovány do bývalého piaristického kláštera v Bílé vodě, který však byl v dezolátním stavu. Jen s obtížemi se podařilo generální představené změnit místo jejich internace do zpuštělého

zámku ve Štěplovci ve Slezsku. Jeho nevelké prostory nakonec zaplnilo 140 sester včetně sestry Fabioly. Nebylo tam kde vařit, pokoje byly naprosto přeplněné nemocnými sestrami v důchodovém věku, z nichž některé měly tuberkulózu. Předchozími zážitky zdravím oslabená sestra Marie Fabiola Dítková zemřela v tomto vyhnanství dne 28.1.1952. Je pochována na malém hřbitůvku neblíží farní osady v Neplachovicích. V jejích dopisech rodině je vyjádřeno velké přesvědčení o správnosti své řeholní

služby. Pro ilustraci cituji její vlastnoručně závěrečné vyznání v rodinné kronice Dítků: „Mnoho je povolanych, ale málo vyvolených. Nikdy jsem nelitovala svého vstupu do řehole, byla jsem proto celý život šťastna a spokojena. Těší mne, že jsem z naší rodiny sama směla býti ve službě Nejvyššího Pána, který jak doufám, bude sám mou odměnou po celou věčnost“.

- Miloš Valenta, prasnovec sestry Fabioly -

Vážení spoluobčané.

Předošlý krásetínský rok byl velmi úspěšný. Do dvora statku U Kuchařů zavítalo mnoho zajímavých osobností. V Krásetíně se líbilo Ivanu Hlasovi, Janu Burianovi, Lence Dusilové i Xavieru Baumaxovi. krásetínskou atmosféru koncertů však nejvíce obohatila přítomnost Vás, diváků a my Vám tímto děkujeme. Děkujeme, že jste mezi nás přišli a obohatili tím naše prostředí. Doufáme, že i v tomto roce si k nám najdete cestu. Krásetínská sezóna již začala! Na konci února hrál amatérský kamenoujezdský spolek Kevšemuochotníků známou hru Járy Cimrmana - Dobyť severního pólu. Představení to bylo jedinečné, snad právě takové, jak by ho zahrál sám Cimrman. Všichni, kdo představení viděli, musí souhlasit s tím, že atmosféra byla autentická! Bylo dost sněhu a mrazu na to, aby si všichni hosté připadali jako na severním pólu! Doufáme, že i na ostatní akce se nám přizpůsobí počasí a na chystané koncerty bude hezky a teplo. Na co se tedy můžete těšit?

DUBEN

23. 4. O Velikonocích se v hostinci U Kuchařů bude konat koncert **tria MARTINY TRCHOVÉ**. Martina Trchová je považována za jeden ze zásadních talentů mezi folkovými

písničkáři. Přijďte se přesvědčit a poslechnout od 19:00 hodin! Vstup dobrovolný. www.trchova.cz

KVĚTEN

7. 5. se do Krásetína vrátí všemi hosty oslavovaný **JUSTIN LAVASH**. Tento irský zpěvák roztančil celou hospodu minulý rok. Blues Justina Lavashe, jeho drsný, vášnivý i hravý zpěv a mistrná hra na kytaru je něco, co si nemůžete nechat ujít!

www.myspace.com/justinlavash

28.5. si naplánujte cestu do Krásetína na celé odpoledne! V tento sobotní květnový den přijede amatérský divadelní spolek **LACHTANÍ DIVADLO**. Vás i Vaše potomky jistě pobaví svými vtipnými kousky v areálu krásetínského dvora. V podvečer pro Vás uspořádá koncert slavný brněnský básník a muzikant **PETR VÁŠA** a jeho skupina **TY SYČÁCI**. Pro ty, kteří tuto skupinu neznají, slibujeme pravý bigbeatový zážitek! Uvidíte a uslyšíte muže, kteří jsou slavnými bardy české alternativní scény!

Lachtaní divadlo – 15:30, Petr Váša a TY SYČÁCI – 18:00. Celý den je organizován členy Unijazzu. www.unijazz.cz

ČERVEN

11. 6. **IVAN HLAS TRIO**. Ivanu Hlasovi se u nás minulý rok zalíbilo natolik, že se rozhodl přijet zas i se svými hudebními kamarády. Ivan Hlas přijede s **Jaroslavem "Olinem"**

Nejzchlebem (violoncello, mandola, kytara, tamburína, zpěv, pohybové kreace baletního charakteru) a **Norbim Kovacsem** (kytara, zpěv) www.ivanhlas.cz Své slavné hity zahraje od 18:00. Snad také Vy přijdete zpívat Malagelo a budete u toho padat na kolena!

25. 6. Přijede do Krásetína písničkář **VLADIMÍR MERTA**. Z Vašich ohlasů víme, že mnozí z Vás se na tento koncert velmi těší. Není snad nutno tuto osobnost dále představovat. Přijďte si poslechnout jeho koncert na konci června. Začátek 18:00.

V létě **PŘIJEDE Jiří Dědeček (16. 7.) a Lenka Dusilová (6. 8.)**

- Klára Valentová -

Tradice, zvyky pověry

Narození

Mezi jednu z největších událostí v životě lidí je považován příchod nového člověka na svět. V minulosti byli více vítáni chlapci než dívky. Syn byl netrpělivě očekáván v panovnických rodinách jako následník rodu a správce majetku, zárukou bezpečnosti. Dívky nebyly v rodině tak očekávány, protože z rodin odcházely a musely dostávat od rodičů věno, aby se provdaly.

Důležitou roli hrálo v dřívějších dobách první kojení, které znamenalo, že matka dítě přijala. Ovšem ještě daleko důležitější bylo, aby dítě přijal otec. On musel dítě zdvihnout, pochovat, pokřizovat a poděkovat matce a tím ho uznal za své. Pokud se tak nestalo, rodina dítě opustila nebo neuznala za plnoprávného člena. Nemanželské děti měly život mnohem těžší. Většinou je nepřijala

společnost ani rodina. Jejich matky žily také v opovření. Dnes již to tak nemáme a děti jsou na svět vítány se stejnou láskou jako ostatní.

Kolem zdraví dětí se tvořilo spoustu pověr. Každá budoucí matka chtěla, aby její dítě bylo zdravé a krásné, proto se raději řídila pověrami. Aby měla lehký porod, často myla podlahu, sekala trávu. Aby se její dítě nevztékalo, snažila se být příjemná, nepila alkohol. Červená barva chránila zas nenarozené dítě před uhranutím a působila na veselou povahu dítěte, proto ženy nosily na sobě něco červeného. Smůlu mělo dítě, které se narodilo třináctého v pátek. Před porodem se neměl pořizovat kočárek, a pokud ho již měli, nesmělo se s ním houpat – to byla a je nejrozšířenější pověra, která se mnohdy dodržuje dodnes.

- DB -

Kominík

Dle nařízení vlády č.91/2010 musí každý majitel objektu s komínem, tedy majitelé rodinných domů zajistit tzv. kontrolu spalinné cesty jedenkrát za rok. O provedení této kontroly vydá kominík písemný doklad – Kontrola a čištění spalinné cesty.

V případě, že dojde k požáru, hrozí majiteli objektu pokuta až 25000 Kč, pokud nebude mít doklad o provedené kontrole.

Protože dobrý kominík je vzácnost a protože se již registrují zprávy o falešných

kominících, rozhodli jsme se zajistit a nabídnout pro naše občany jednoho kominíka, který nám bude garantovat kvalitu, cenu a bude se těšit naší důvěře.

Na péči o naše komíny jsme se dohodli s panem Mondekem z Českého Krumlova, který nám komín na pevná paliva vyčistí za 100 Kč – základní cena. Za kontrolu spalinné cesty a vydání písemného dokladu pak 300 Kč.

Ideální čas pro čištění je léto a podzim před zahájením topné sezony.

Jedno čištění provedl pan Mondek v únoru

a další bude zřejmě na podzim. Termín včas oznámíme a seznam zájemců o čištění a kontroly komínů bude opět na obecním úřadě. - JF -

Výzva lékařským odborářům

Od počátku jsem nepodporoval akci lékařských odborů. Děkujeme, odcházíme a jejich argumenty nepovažuji za zcela důvěryhodné. Protože jsem se tímto postojem dostal mezi ty, kdo podporují korupci, jak jsem se dozvěděl z různých výzev i veřejně v Otázkách V. Moravce, nemohu nereagovat.

1. Ocitl jsem se tak postupem času ve společnosti takových "pacientů arogantně přesvědčených o svém zdraví" jako je mimo jiné p. Jiřina Šiklová nebo p. Václav Havel.

Sebekriticky přiznávám, že se za to nestydím...

2. Když jsem si v r. 1999 vyřizoval živnostenský list, stanovila mi VZP min. pojištění cca 480 Kč (omlouvám se za zaokrouhlení, paměť není dokonalá a bude to navíc přehlednější). Průměrná mzda v té době byla asi 13 tisíc. V loňském roce byla prům. mzda cca 23tisíc, t.j. 1,8 násobek. Tomu by odpovídalo min. pojistné 864 Kč. Jak však VZP oznámila, bude toto činit v r.2011 1670 Kč. Protože to podle lékařů-odborářů znamená, že každý pojištěnec tedy bude platit na korupci

minimálně 806 Kč měsíčně po odečtení zvýšení platů, navrhuji akci pacientů. Prosíme, neplatíme!

Z důvodů zjednodušení a pro snazší pochopení těchto složitých matematických výpočtů pomijím 30tikorunové poplatky. Doufám, že tato výzva bude brána stejně vážně, jako já beru Děkujeme, odcházíme!

- Josef Litvan, Třísov -

P.S.

Pokud se někdo zamyslí - nepsal jsem to nadarmo.

P.P.S. Pokud se někdo zasmál-splnilo to účel

ŠPAČEK

Jedním z četných znamená blížícího se jara je návrat stěhovavých ptáků. Mezi první patří špačci, kteří se u nás začínají objevovat již od poloviny února, kdy ještě musí přetpět nějaký ten mrazík a sněhovou chumelenici, než se dočkají trvalejšího jarního oteplení.

Špaček obecný je všeobecně známým průvodcem lidí na venkově i ve městech a tak je není třeba dlouze představovat. Zaměnit bychom ho mohli snad jen s kosem, od kterého se liší černým, kovově lesklým šatem, na jaře řídké a koncem léta hustě bílé kropenatým. Také ocasní pera má špaček výrazně kratší. Špačci obývají listnaté lesy, otevřenou krajinu členěnou alejemi starých stromů, porosty při okrajích vod. Hráze rybníků, venkovské zahrady a městské parky. Brzy po přiletu vyhledají stromovou dutinu, vyvěšenou budku, nebo dutinu ve zdivu budovy v její blízkosti sameček vytrvale prozpěvuje svou písničku plnou hvizdu, skřípání, vrzání a mistrně napodobovaných

hlasů jiných ptáků. Načepýří při tom peří pod zobákem a spustí křídla, s nimiž trhavě potřepává. Do hnízda na dně dutiny postaveného z kořínků, slámy, stébel trávy, vystlaného srstí a peřím snese samička 4 - 6 světle modrých vajíček. V potravě převládá hmyz, různé bobule a ovoce.

Ze zimovišť ve Středomoří se k nám špačci vrací již od poloviny února a opouští nás v říjnu. Během migrace vytváří velmi početná společenství, která při vzdušných přesunech působí impozantním dojmem. V březnu r. 2006 se například takové hejno s odhadovaným počtem 5000 jedinců pohybovalo nad střechami domů v centru Českých Budějovic. Lidé v ulicích tehdy s úžasem hleděli na neobvyklé množství ptáků, jež jim v dokonale uspořádané formaci přelétalo nad hlavami. Špaček obecný je běžným druhem našeho kraje.

V příspěvku bylo čerpáno z materiálů České společnosti ornitologické.

- Pavel Jakeš -

/vlastní ilustrace – zpívající sameček špačka obecného/

Orchideje

- zelené klenoty CHKO Blanský les - Díl I.

Rozkvetlé orchideje dříve patřily k častým průvodcům jarních luk a pastvin – vstavače a prstnatce (lidově někdy nazývané kukačky), vemeníky, bradáčky i některé vzácnější druhy. Naše domácí orchideje sice nemůžou soutěžit s těmi exotickými pokud jde o velikost květů, jsou s nimi ale plně srovnatelné, pokud jde o jejich barevnost a tvar. Rádi bychom Vás seznámili s nej-

častějšími druhy, které můžete v Blanském lese potkat a podělili se o nové nálezy dnes již velmi vzácných orchidejí. Třeba Vás příspěvek inspiruje k jarním výpravám do přírody, nebo Vám pomůže v plánování orchidejím přátelského zemědělství. Kromě orchidejí totiž při šetrném hospodaření vzniká prostor pro řadu jiných drobných zvířat a rostlin, které tu po staletí byly doma, ale v intenzivně využívané krajině těžko hledají svojí niku. Protože zimě snad již odzvonilo, začneme s jarními „nedočkavci“ a v příštím čísle se vrátíme k těm později

kvetoucím. V květnu a červnu kvete na vlhkých loukách jedna z našich dnes nejběžnějších orchidejí – prstnatec májový. Poznáme ho podle tmavě nachových květů a listů zpravidla nepravidelně pokrytých tmavými hnědofialovými skvrnami. V Blanském lese roste roztroušeně na mokřích loukách, které jsou tradičně obhospodařované (nepřeseté travní směsí, nehnojené, bez meliorací, kosené až po vysemenění rostlin). Je chráněný jako ohrožený druh. Mokřé louky potřebuje k životu i mnohem vzácnější prstnatec

pleťový. Oproti předchozímu druhu nemá skvrnité listy, jeho květy jsou světlejší, růžové. Vyhledává bazické půdy, v Blanském lese roste vzácně v Křemžské kotlině na hadcovém podloží. V jižních Čechách se prstnatec pleťový dále vyskytuje již jen na jediném místě na Lipensku, patří proto mezi kriticky ohrožené druhy této oblasti a je chráněn jako silně ohrožený.

Na sušších pastvinách a loukách dříve často rostl vstavač kukačka. Doba se ale změnila a s nástupem intenzivního zemědělství lučním orchidejím na většině míst naší země odzvonilo. U kukačky došlo k velmi výraznému ústupu z krajiny, v rozsáhlých územích úplně chybí. Vykvétá brzy na jaře a už koncem dubna se jeho květenství růžoví a nachoví mezi stařinou a rašící trávou. Listy má nahloučené při zemi, nejsou skvrnité. V Blanském lese roste vzácně v okolí Brloha a je chráněn jako silně ohrožený druh. Na podobných stanovištích na podhorských loukách a pastvinách se dnes již jen velmi vzácně vyskytuje prstnatec bezový. Vzhledem se podobá prstnatci májovému, ale listy nemá nikdy skvrnité a jsou tupě špičaté, až ve své horní polovině nejširší. Prstnatec bezový je jednou z mála orchidejí,

kteřá má dvě varianty zbarvení květů. Budto jsou celé žluté, nebo celé nachové, uvnitř se žlutě zbarvenou ploškou. Vykvétá v dubnu. V Blanském lese byl až do loňského roku považován za vyhynulý, nový nález jedné kvetoucí rostlinky z okolí Krásetína ale může znamenat, že druh z těchto končin ještě úplně nevymizel. Je chráněn jako silně ohrožený druh.

Další „jarní“ orchidejí, kterou lze v Blanském lese u Brloha potkat, je vzácný návštěvník z Alp – vstavač mužský. V Blanském lese nebyla do loňského roku známa žádná jeho lokalita a v celé jižní části Čech jich je méně než deset. Je zde proto považován za kriticky ohrožený druh, jako silně ohrožený druh je i chráněn. Hojněji roste až u našich sousedů v Bavorsku a Rakousku, odkud k nám vítr šíří jeho extrémně lehká semena. Tento vstavač má nachové, tmavěji tečkované květy a charakteristické listy: jsou nahloučené při zemi a při bázi velmi jemně a hustě tmavofialově tečkované. Jako poslední zmíníme i vstavač osmahlý, který je zajímavý například tím, že může kvést po velmi dlouhou dobu. Poupata jsou zbarvená tmavě fialově (odtud druhový název), rozvité květy jsou bílé s fialovými skvrnami. Dříve rostl vzácně až roztroušeně

na loukách a pastvinách, často v údolích řek. Dnes je v jižních Čechách velmi vzácný, v Blanském lese byla po letech pozorována jediná rostlina v národní přírodní rezervaci Vyšenské kopce. Je chráněn jako silně ohrožený druh.

Pokud máte to štěstí, že některý z těchto zelených pokladů kvete i u Vás, můžete pro jeho podporu uzpůsobit hospodaření tak, aby Vám orchidejová louka dělala radost i v příštích letech. Důležité je vyvarovat se používání průmyslových hnojiv, v ideálním případě nehnojit vůbec, nebo jen velmi šetrně v minimálních dávkách použít statková hnojiva. Pastva, pokud není příliš intenzivní a probíhá až po odkvetu orchidejí, může umožnit lepší vzcházení semenáčků. Kosení po vysemenění rostlin je prospěšné, brání v zarůstání konkurenčně silnějšími druhy. Víte-li o výskytu některého z uvedených druhů, botanici Správy CHKO Blanský les budou rádi za zprávu, pro nálezy - školáky jsou připraveni i malé odměny.

kam (nejen) za orchidejemi:
www.botany.cz, www.orchideje.net
kontakt: **Správa CHKO Blanský les**,
jana.janakova@nature.cz, tel.: 380 301 031

Toulky naším krajem

Starý rok skončil, přehoupl se nezadržitelně do dalšího letopočtu a my všichni již nějaký ten čas píšeme rok 2011. Vypadá to, že to bude rok plný změn a novot – ať už zpravodaj měsíčník bude občasník, anebo jak možno napsat, dá-li Pán Bůh, začne stavba holubovské kaple. Zde bych se chtěl trochu názorově pozastavit a dát k zamýšlení, proč kaple, a proč ne, a proč právě tam. Shodou okolností se mi do rukou dostal rozhovor brazilského teologa Leonarda Boffa s tibetským dalajlámou, kdy se tento obnovitel „Teologie svobody“ dalajláma zeptal: „Vaše Svatosti, které náboženství je ze všech nejlepší?“ Dalajláma odpověděl: „ Nejlepší

náboženství je to, které tě přivede co nejbližší k Bohu. Takové, co z tebe udělá lepšího člověka.“ A teolog pokračoval: „ A co mě udělá lepším?“ A dalajláma odpověděl: „Cokoli, co tě udělá více – soucitným, citlivým, objektivním, milujícím, lidským, odpovědným, etickým. Náboženství, které tohle dokáže, je pro tebe tím nejlepším.“ A dalajláma pokračoval: „ Nezájímá mě, jaké náboženství vyznáváš a zda jsi zbožný nebo ne. Důležité pro mne je to, jak dokážeš jednat s rodinou a přáteli, jak se chováš v práci, ve společnosti, před světem. Pamatuji: vesmír je ozvěnou tvých skutků a myšlenek. Zákon akce a reakce neplatí jenom ve fyzice. Týká se rovněž všech vztahů – k lidem, zvířatům, rostlinám, světu...Jestliže se chováš dobře, dostanu zpět dobro. Jestliže jednám se zlým úmyslem, vrátí se mi zlo. Babička a dědeček

ti říkali čistou pravdu: vždy budeš mít to, co přeješ ostatním. Být šťastný není záležitost osudu, je to věc volby.“ Nakonec dodal: „Pečuj o své myšlenky, neboť se z nich stanou slova. Pečuj o svá slova, neboť se z nich stanou skutky. Pečuj o své skutky, neboť se z nich stanou zvyky. Pečuj o své zvyky, neboť utvářejí charakter. Pečuj o svůj charakter, neboť ten utváří osud. A osud – to je tvůj život. Není vyššího náboženství, než je PRAVDA.“

Myslím si, že je třeba myšlenku našeho starosty na stavbu kaple podpořit, ať už finančně, nebo pracovní, protože všichni jednou zestárneme a pevně věřím, že i zmodřímé a holubovská kaple bude pro nás právě tím místem prvního vykročení k té cestě vyššího náboženství a to je cesta k pravdě. A věřte, nebo nevěřte, každý z nás se nakonec obrátí k tomu svému Bohu s prosbou – ochraňuj nás Bože od všeho zlého. A že toho zlého je kolem nás až moc poznáme hned, jak se podíváme do novin, nebo si pustíme televizi.

Zima pomaličku končí a jaké bude letošní jaro se můžeme pouze dohadovat. Po zimě, kdy jsme na sobě nosili podstatně více oblečení a vykukoval nám z toho všeho jenom nos, potřebuje naše tělo co nejvíce světla a sluníčka. Termín „podvýživa“ v každém asi vyvolá představu hladu a nedostatku jídla, ale ona existuje i podvýživa na světlo. S první takovou myšlenkou světelné podvýživy přišel americký vědec John Ott. Nejprve bádá na rostlinách a zjistil, že když některým rostlinám nedá denní světlo od sluníčka, tak nevykvetou. Poté se zaměřil na zvířata a zjistil, že kvalita osvětlení má výrazný dopad na jejich zdravotní stav, i schopnost se rozmnožovat. Celým svým výzkumem nakonec zjistil, že lidé, zvířata i rostliny nejlépe prospívají ve světle, jemuž se přizpůsobovali po miliony let evoluce a to je v přirozeném slunečním záření. Jeho výzkumy stejně jako i studie dalších badatelů prokázaly, že opakovaně vystavování se slunci vede u lidí ke snížení tepové frekvence, krevního tlaku, či obsahu cukru

v krvi a naopak zvyšuje příliv energie, výdrž, odolnost vůči stresu a schopnost krve vázat kyslík. Co je vlastně pro nás důležité, aby sluneční světlo na nás blahodárně působilo? Je zajímavé, že naše pokožka, neboli kůže hraje v tomto směru jen nepatrnou roli (každý už určitě zažil, jak ho sluníčko popálilo). UV záření, coby nedílná složka denního světla v ní sice nastartuje tvorbu životně důležitého vitamínu D, ale tím úloha končí. Naopak se ukazuje, že tou vstupní bránou pro světlo jsou naše oči, protože právě jejich prostřednictvím jsou regulovány hladiny některých důležitých hormonů v našem těle. A právě již zmíněný badatel John Ott si tento poznatek ověřil na vlastní kůži. Povzbuzen výsledky svých výzkumů odjel na Floridu, aby si v tamním slunném podnebí léčil svůj pokročilý revmatismus. Ačkoliv pobýval na slunci mnoho hodin denně, žádné zlepšení se nedostavovalo. Důvodem byl fakt, že po celou dobu nosil na očích brýle, ať už dioptrické, nebo sluneční (obojí totiž nepustí do očí některé vlnové délky světla). Pak se mu ale brýle rozbily a musel strávit dva týdny na sluníčku bez brýlí. Za tuto krátkou dobu se pak stav jeho kloubů zlepšil natolik, že mohl odložit hůl.

Vlastní mechanismus, kterým světlo ovlivňuje pochody uvnitř těla, byl však objasněn až nedávno. Na přelomu tisíciletí vědci zjistili, že v oční sítnici se nacházejí nejen tyčinky a čípky umožňující vidění, ale i do té doby neznámé světlocitlivé buňky, jejichž funkce je rozlišovat intenzitu světla v okolním prostředí. Z těchto buněk pak vedou přímo nervová spojení do dvou důležitých oblastí mozku, odkud je řízena naše nervová soustava, rovnováha energie, hospodaření s tekutinami, krevní oběh, regulace teploty, spánku a dýchání a jejich příčiněním je produkován hormon melatonin, který je klíčový při řízení našich vnitřních hodin. Melatonin, který je produkován výhradně za tmy, však způsobuje nejen celkový útlum organismu, ale podporuje regeneraci, působí jako silný antioxidant zvyšující odolnost buněk před působením volných radikálů a některé výzkumy dávají jeho narušený cyklus do souvislosti s vyšším rizikem vzniku nádorového bujení. Ve dne je proto sice žádoucí mít melatoninu v těle co nejméně, abychom byli čilí a výkonní, naopak v noci bychom jej měli nechat nerušeně pracovat. Tím se však dostáváme k důležitému problému dnešní civilizace, a to je střídání denního slunečního světla a tmy. My jsme totiž někde uprostřed. Přes den pracujeme při umělém osvětlení a v noci se nám do ložnice vkrádá světlo z pouličního osvětlení a již dříve zmíněný melatonin nemá dobré podmínky pro svou práci. Kvůli narušení produkce melatoninu se může nejen zhoršit kvalita spánku, ale také způsobovat některé další zdravotní problémy.

Přátelé, co že tím chtěl vaclík říci? Nebojme se

vystavit naše tělo krátkodobě slunečním paprskům a alespoň na nějakou dobu odložme brýle. V noci se řádně zabarikádujeme proti světlu pouličních lamp, ať může melatonin pracovat a my se můžeme zase ráno cítit plní síly a energie jako zamlada.

Omlouvám se, že jsem to s tou teorií poněkud přehnal, ale přiznávám se, že jsem netušil, že brýle nejsou jak se říká až to pravé „orechové.“ No a proč jsem to vlastně psal? Chci Vás pozvat na toulku, která je celá na sluníčku (samozřejmě, když bude svítit) a myslím, že to po té zimě všichni nutně potřebujeme.

Vyrazili jsme s Jindřiškou novým žlutozeleným vláčkem v 11,20 hod. do Vrábče, a severní stranou na Kluk. Osadu Vrábče zastávka jsme prošli a docela si vykroutili krky při podívané na nově postavené rodinné domky. Starý skvost této osady - dům s věžičkou - (viz foto) také nelze přehlédnout. Za fotbalovým hřištěm jsme se napojili na silničku vedoucí na křížovatku „zahrádka“ směr Slavče, kde kousek od křížovatky je k vidění a snad i bydlení teepee (viz foto), a dále už jsme stoupali po pravé straně lyžařského vleku k lesu. Na konci louky při vstupu do lesa jsme narazili i na krásně upravenou a zrenovovanou kapli s lavičkou (viz foto) a vedle studánku s pitnou vodou, kde jsme se plně vystavili na půl hodinky slunečním paprskům. Poté jsme pokračovali dále do kopce podél nové paseky až na vrcholovou cestu - stále za svitu sluníčka. Vrcholovou cestou vedoucí většinou po rovině (pouze s jedním větším stoupáním) a s krásnými výhledy na budějovicko jsme došli až pod skalní masiv

Kluku a z pravé strany jsme se dostali na turistickou zelenou a po ní až nahoru na vrchol. Zde jsou docela dobré plochy k sezení, asi metr vysoký kovový kříž (viz foto) a schránka s vrcholovou knihou, kde jsou docela slušné zápisy z prvních dojmů výhledu po krajině. Sluníčko zde příjemně hřálo a na vyhřátých kamenech se dalo i chvíli poležet. Zpět jsme se vraceli po turistické zelené, která vede přímo až do

Holubova, ale dá se jít samozřejmě i jinou zajímavější cestou zpět. Celá cesta je krásně prosvětlena sluncem a nezapomeňte si alespoň na chvilku sundat brýle, ať může melatonin pracovat. Pro ty, co podle mne chodí jen tak, že si přečtou článek a prohlédnou fotky, jsem přidal více fotografií, aby z toho také měli dobrý pocit, jako že tam byli. A ještě trochu z jiného soudku. V „Pojednání Hynka Grosse, centrálního archiváře v Č. Krumlově a úvodních zápisech pamětní knihy na Kletě roku 1921“ je krom jiného na konci brožury uvedena báseň od Jaroslava Vrchlického „Klet a Kluk“, který když báseň vznikla pozoroval Klet a Kluk z Dlouhého vrchu u Rudolfova. Báseň vznikla roku 1906, kdy Vrchlický dlel návštěvou v Č. Budě-

jovicích jako host dra Aug. Zátky. Klet psána jest ve starých záznamech povětšinou jako Kleth. Význam slova je dle toho, je-li „th“ tvrdé, či měkké – buď je to hora kletá (prokletá) – toho názvu se přidružuje básník, nebo je Klet měkká a užívá se všeobecně lidem a je to odvozeno od kleti, klátiti, káceti dříví. Básník použil Klet, kletu – snad také obdobně jako Kmet, kmetu – stařec, obr, k němuž je hora přirovnávána, proti Kluku (kopci u Vrábče vysokém 737 m) jehož název vykládá se od klučiti, klestiti, káceti stromy a nikoliv - kluk, hoch, jak také někde Němci nesprávně kopec pokřtili na „Babstein“. Také se v historii uvádí, že v Kluku jsou ukryti rytíři (podobně jako v Bláníku) a až bude českému národu nejhůře, vyjedou na pomoc. Snad to

nebude dlouho trvat. Společné v obou případech mají Klet a Kluk to, že název je vždy odvozován od činnosti kácení dřeva, což zvláště v dnešní době je dobře viditelné na obě strany už z Holubova. Mějte se dobře.

- vaki -

POZVÁNÍ NA STRAKY

Před Vánoce nám moc hezky předváděla a povídala paní Ivana Stará ve školní jídelně v Holubově, jak se dříve lidé připravovali na vánoční svátky pečením různých tvarů z kynutého těsta. Jednou z jejích učitelek byla Marie Husarová z Křemže, která nám zanechala a předala hodně cenných záznamů o zdejších kraji, o lidech, kteří tady žili, co všechno uměli a znali.

Marie Husarová se narodila 15. ledna 1914 ve Křemži, v domě č. 37, kde míval vyhlášenou dílnu její dědeček a otec. Byla jedinou dcerou manželů Jana a Kristiny Husarových. Dobře se učila, ale v době hospodářské krize nikde nebyla místa a tak pracovala u svého otce. Spravovala školní brašny, pomáhala s čalounictvím, malovala čísla na motorky a auta, psala návštěvní tabule. Začala také šít šaty, napřed pro sebe, později pro známé. Byla moc šikovná a tak si otevřela v roce 1933 Módní síň a stala se nejmladší živnostnicí na celém okrese. Později měla pronajatý krámk s dílnou a dvě dělnice. Po roce 1939 v době protektorátu se dílna slečny Husarové stala častým místem schůzek příslušníků Sokola. Pak se stalo to, že

její maminka se zranila pádem ze schodů, Marie musela dílnu opustit a vrátila se domů. V roce 1943 stonala se záškrtm delší dobu a živnost zrušila. Měla jít také na práci do Německa, později do Velešína. Nebrala na to zřetel, protože se starala o domácnost. V té době se začala věnovat národopisu zdejšího kraje. S tatínkem chodili brát míry na chomouty do vesnic, Marie objevovala v domech spoustu krásných ručně vyrobených věcí. Předměty ji lidé darovali a ona je předávala do muzeí v Č. Krumlově, v Č. Budějovicích i do Národního muzea v Praze.

Během let tak vytvořila velkou unikátní sbírku. Ve svém rukopise vylíčila práce, radost, zvyky a obyčeje, obraz života našich předků. Tatínek Jan zemřel ve věku 59 let. S maminkou otcovu živnost zlikvidovaly a Marie provozovala Módní síň, více se věnovala ručním pracím, kraslicím a batikou na látku. V roce 1948 musela vstoupit jako švadlena do komunálních služeb MNV Křemže. Šila také doma. Obesílala výstavy přes ÚLUV Praha, spolupracovala s Jihočeským muzeem v Českých Budějovicích. V roce 1956 získala Marie Husarová 2. cenu na světové výstavě užitého umění v Paříži, za kraslice – doudlebské straky. Její maminka zemřela v roce 1983 a bylo jí 93 let. Marie už jako dítě milovala cestopisy, vážnou hudbu i lidové písně. Byla nadšenou sokolkou a vážila si Masaryka. Nebyla nikdy vdaná a říkávala, že by s ní žádný muž nevydržel. Zemřela 14. 11. 1997. Rodný domek odkázala svému milovanému Sokolu. Na domku je umístěna pamětní deska. Marie Husarová proslula jako lidová umělkyně – malířka velikonočních vajíček, tzv. křeměžských strak. Naučila se tomu od svých babiček a starých vesnických žen. Malovala je od dětství pro potřebu rodiny a známé na pomlázku. V roce 1959 do ÚLUV zaslala měsíčně 200 kusů malovaných vajíček a ani zdaleka nestačily poptávce. V roce 1962 získala hodnost mistra lidové umělecké výroby. Stejnou technikou voskovou batikou a křeměžskými motivy vytvářela hedvábné šátky, šály a bytové doplňky. Šátky se strakami objely celý svět, na výstavách

sklízely obdiv a ocenění, např. na světové výstavě v Bruselu. Zabývala se také vyšivkami, drháním, sítováním a jinými různými technikami. Vzory zdobily součásti tradičního doudlebského kroje. K Marii Husarové jsem občas chodívala s mojí

maminkou. Pamatuji si na první návštěvu asi v roce 1966. Její dílna a světničky byly útulné, bíle vymalované. Měla v nich truhly plné krásných vyšivaných krojů s krajkami a bílé ložní prádlo, také s krajkami. Všechno byla její práce. Mojí sestře ušila nádherné svatební šaty. Poznala jsem i její tichou, milou maminku. Skla v oknech na domku zdobily bíle namalované ornamenty. Marie Husarová mě seznamovala s voskovou technikou na látku, dělala to podobně jako na vajíčka, včetně motivů a potom ještě vosk na látce kvůli barvám rozlámala. Jeden šátek jsem si od ní koupila za 180 Kčs. Vzhledem k mému tenkrát velice nízkému platu to bylo pro mě hodně peněz. Vážila jsem si její práce a obdivovala umění, preciznost, překrásné výtvary a hleděla na vše s úžasem, co dokázala. Marie Husarová říkávala, že o Velikonocích bylo hodně práce a zvyky se dodržovaly. Pekly se hnětýnky a bochánky. Pomazaly se vajíčkem, aby byly hezké a lesklé. Z toho samého kynutého těsta se vypichovaly ještě čtyřlístky, trojlístky, kytičky, ale nikdy ne zvířecí motivy. Vychladlá hnětýnka se hodně pocukovala, na každou se položila kytička a pocukovala. Pak se složil papír, prostříhal, rozložil a vypadal jako

krajka. Na něj se položila hnětýnka, zabalila a zavázala mašličkou. Pak přišli rozjaření chlapi a byl z toho velikonoční rej. S paní Ivanou Starou jsem se poprvé setkala na dobovém jarmarku, kde pekla na ulici voňavé koláčky a dávala je ochutnat návštěvníkům. Tam mi také poradila, jak

udělat dobré kynuté těsto. O několik let později, napekla koláčky pro dceru mé kamarádky, když se vdávala. Přestože tam bylo hodně i jiného dobrého cukroví, tak koláčky od paní Staré snědli svatebčané jako první a dodnes na ně v Praze vzpomínají. Paní Ivana Stará se stala pokračovatelkou

starých tradic, protože se od Marie Husarové mnohému naučila a může něco z tohoto naučit i vás. Nenechte si ujít setkání s Ivanou Starou, tentokrát velikonoční, s malováním kraslic – křemežských strak a povídaním, dne 14. 4. 2011 v infocentru v Holubově.

- Jana Sobolová -

Kterak sedláček sklídl

čertovu louku

V těch dávných dobách, kdy lidé ctili majetek svého bližního jako svůj vlastní, kdy nikdo nezlomil klásek na sousedově poli, natož aby z cizího ukradl, zničil či pošlapal, kdy lidské konání bylo řízeno spravedlivostí boží, aby nebylo nikomu ublíženo, ani slovem, ani myšlenkou, ani pohledem, žil v Krásatině sedláček.

Jeho nevelký dvůr mu zabezpečoval dobré živobytí. Neřeklo by se, že nebyl pracovitý. Jenom byl stále nespokojený. Dupal, jak snadno dosáhnout, aby žil lépe, aby získal více, aby byl bohatším.

Alespoň tak, jako čert hospodařící v kamenném dvorci hluboko v lese, kde obstarával dosti početné stádo dobytka, přestože měl jen maloučký cíp loučky u potoka pod Dobrou Vodou. Tomu dost dobře nerozuměl, jak může tak malá loučka obstarat tolik zvířat. Jednou ráno se vypravil a z mlází potajmu pozoroval. Čert přijel se svým podivným povozem taženým dvěma vyzáblými kozly. Na vůz naložil vrchovatě posekaného šťavnatého kmení, až zvířatům šlehal oheň z nozder, když táhli těžký povoz.

Jakmile zmizel v lese, sedláček vyšel ze svého úkrytu a nemohl uvěřit svým očím. Loučka, kterou čert před chvílí posekal, byla zase rozkvetlá a hustá, jakoby se do ní kosa vůbec nezakousla. Sedláček vypožoroval, že čert sem jezdí obden. Napadlo ho, že druhý den louka užítka nevydává. V hlavě se mu uhnízdila palčivá myšlenka: Co kdyby ten druhý den louku sklídl? Čert by přece nic nepoznal... Trochu zapochyboval o správnosti svého ná-

padu, když si připomněl hřmotný hlas farářův, který s prstem vztyčeným k nebi nabádal zachovávat božská pravidla: Neber, co ti nepatří. Nenič, cos sám nevytořil. Chraň majetek bližního stejně pečlivě, jako chráníš svůj. Ale spoutej myšlenky, jimiž vyliž ve svém dvoře, kde se kupilo krmení na celou zimu. Stačí jen na dvoře usušit voňavé seno a už do stodol. Vždyť to ani nemůže být hřích, když vezme čertovi. Jeho konání musí být bohu milé...

V té době měl čert starosti s námluvami a hospodářství trochu zanedbával. Toho využil sedláček a po ránu se k potoku vypravil. Dovezl plný povoz trávy do dvora a druhý den již sklízel voňavé seno. Na druhý den jel nanovo. Čert nic nemohl poznat. Jednak dojednával veselku, jednak tráva hned na loučce dorostla.

Když se sousedé vydali dělat sena, měl již sedláček plné stodoly i parně. Jen se usmíval, když se sousedé ptali, kdy on se do práce pustí. Večer se dal do počítání, kolik kusů bude moci přikoupit, co mu zásoby krmení dovolí. Zadíval se do hvězd a zasníl se: tu čertovu loučku mu seslalo samo nebe...

Sedláčkovo stádo se před zimou pěkně rozrostlo. Sousedé jen nevěřícně kroutili hlavami. Vždyť sena ani otavy se ten rok nijak nevyvedly...

Nastala zima a zásoby sousedů se brzy ztenčily. Sedláček měl však krmení dostatek. Měl nadejchaného sena radost pohledět.

K jaru zabouchal první soused. Prosil sedláčka, aby mu sena půjčil, ale on nedbal. Druhý přišel, že seno koupí. I ten odešel s nepořízenou. Třetí hovořil o lásce k bližnímu a nutnosti si pomáhat. On odešel s těžkou hlavou, s jakou přišel.

Tu noc měl sedláček divoké sny. Zdálo se mu, že do dvora mu vešli ti dva vyzáblí čertovští kozlové, hned se pustili do sena v otevřené stodole. Žrali a žrali, on je nemohl odehnat, jen se jim brady komíhaly, jak jim chutnalo. Vzal na ně vidle, ale najednou z jejich nozder vycházel takový žár, že si musil tváře skrývat. Najednou se probudil a spatřil velkou září. Jeho stodola byla v plamenech. Stačil na sebe vzít to nejnnutnější oblečení a už byla sednice také v plamenech. Sotva zachránil svůj holý život.

Po tom vyhořelém dvoře nezbylo ani památky. Sedláček se vydal po žebrotě. Brzy se mu rozpadly šaty, jediné bohatství, které mu zůstalo. Naštěstí spatřil na poli u cesty postavu. Když přišel blíž, poznal, že je to strašák, který měl šaty lepší než on sám. Když ho svlékal, potichu zašeptal: „Bože, odpusť mi tento hřích.“

- Dr. Otakar Chmelenský st. -

Příspěvek do Holubovského zpravodaje

Onehdy jsem dostala darem krásnou knížku fotografií a prózy od přírodovědce, kněze a učitele Mgr. et Mgr. Marka Orko Váchy, Ph.D. názvem: „Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec“, vydanou v brněnském nakladatelství Cesta v říjnu 2010.

O krásné a ušlechtilé myšlenky je třeba se podílet s druhými. Kde jinde by se našlo vhodnější místo, než v našem majáku dobré vůle, Holubovském zpravodaji?

Vybrala jsem Vám, milí čtenáři, několik úryvků, které Vám v předjaří připomenou zázrak života, zázraky přírody a zázrak našeho bytí.

„Naše Země nepochopitelně putuje vesmírem okolo své hořící hvězdy. Každé jaro se pokrývá koberci bledulí a podléšek, každé jaro se rozezná křikem stěhovavých ptáků

a roztančí se lehký balet barevných mračen motýlů. Každé jaro probudí vesmírné otáčení Země k tahu divoké husy a lososy severských řek. Co bych viděl, kdybych se na Zemi rozhlédl s čistým srdcem?“

„Země není majetkem člověka, byla nám jen svěřena, nejsme zde pány, jen podnájemníci, svět patří Bohu, on je jediný landlord. Nelze říkat rodičům, jak je milujeme, a přitom demolovat zařízení bytu. Nelze být křesťanem, a demolovat ekosystémy Země.“

„Ať jsme věřící nebo ateisté, naše stoly a kostely zdobí kvítce květin, o dovolených v procesích procházíme horami, rádi nasloucháme ptačímu zpěvu a o prázdninách míříme jako turisté ve velkých zástupech paradoxně nejlépe do zapomenutých koutů přírody, turistikou ještě neporušených, do národních parků, obdivovat východy slunce nebo podmořskou krásu korálových útesů. Květiny ve váze jsou určitým druhem

modlitby: dáváme najevo, že stojí za to, abychom se na ně dívali a divili se jejich kráse. Všemi těmito činy vzdáváme tichý a snad nevědomý hold Tvůrci našeho divadla a potvrzujeme tak, že náš vesmírný domov si zaslouží obdiv. Jestli Bůh není, příroda nemá nejmenší důvod být krásná. Jestli Bůh není, proč by měla být?“

„Dobré skutky nemáme činit proto, aby si náš druh všiml ani z důvodu skryté evangelizace, ani z jiného důvodu. Dobro se má dělat, protože je dobré, jen tak, pro radost květinám a motýlům. Vysvětlením lásky je láska. Dobro má být vykonáno pro dobro samotné.“

„My lidé jsme spojení se zemí i s nebem, rozpínáme se mezi květinami a anděly. Jsme překrásná slitina tělesného a duchovního.“
Přeji Vám šťastné prožití letošního jara a zvláště pak velikonočních svátků

- Ruth Hálová -

Mísání

Jelikož po masopustu nastalo období půstu a pokud nám jen trochu záleží na našem zdraví, máme povinnost naše tělo pročistit. A jak jinak než zdravým lehkým jídlem, proto jsem pro ty, kdo mají zájem, připravila pár receptů na bezmasé pokrmy.

Brambory téměř francouzské

6 brambor vařených ve slupce, 1 balení tj. 2 ks Šmakouna, pro toho, kdo nezná, je to náhražka masa, kterou koupíte ve zdravé výživě, 10 dkg tvrdého sýra nastrouhat, 1 červená kapie, 1 zakysaná smetana, 2 vajíčka, koření, sůl, pórek.

Oloupané brambory nakrájíme na kostičky, osolíme a smícháme se Šmakounem, který nakrájíme také na kostičky, zakápneme sojovou omáčkou, trochou oleje a promícháme s grilovacím kořením a vegetou. Přidáme kapii nakrájenou na kostičky a pórek. Směs vložíme do vymazané zapékací misky. Posypeme strouhaným sýrem.

V hrníčku si rozšleháme vajíčka se zakysanou smetanou, osolíme a okořeníme dle

chuti, nalijeme na připravené brambory a dáme zapéct. Podáváme se salátem z kysaného zelí.

Grilovaný lilek

2 lilky nakrájíme na kolečka asi 0,5 cm, osolíme, necháme vypotit, osušíme a naskládáme do misky, posypeme grilovacím kořením, zakápneme citrónovou šťávou a zalijeme olejem a plátky ve směsi promícháme.

Na pánvi rozehejeme olej a naložené plátky lilku osmažíme dozlatova. Na talíři pak plátky ještě jemně poprášíme kořením grilovacím na sýr. Podáváme s hustým bílým jogurtem nebo zakysanou smetanou, osolíme a přidáme 1 rozetřený stroužek česneku a čerstvý kopr nebo pažitku. Podáváme s černým

pečivem, které rozkrojíme, pokapeme olivovým olejem a zapečeme v troubě. Když je křupavé, tak je ještě potřeme česnekem jako topinky.

Přidat můžeme zeleninový salát.

Dýňová polévka

Také si lámete hlavu, co s dýní? Já jsem jednou Hokaido dostala před Vánoce a zapoměla jsem na ni. Vydřela ve spíži úplně netknutá a tak jsem zkusila poprvé v životě dýňovou polévku a zařadila jsem ji mezi oblíbené recepty. Doporučuji vyzkoušet je opravdu výborná.

V hrnci rozpálíme olej, přidáme máslo a po chvíli cibuli, česnek a zpěníme. Pak přidáme kostky brambor a kostky dýňové dužiny, oloupané a zbavené semen. Ještě chvíli zasmažíme, osolíme a opepříme. Zalijeme zeleninovým vývarem a vaříme až jsou dýně i brambory měkké.

Potom vše rozmixujeme na krém. Do polévky na talíři vložíme lžičku zakysané smetany. Na závěr můžeme přidat osmaženou housku a čerstvou pažitku.

Dobrou chuť všem, kteří naše recepty vyzkoušejí, přeje
- MS -

Oznámení pro občany

V sobotu 16. dubna 2011 pořádá obec Holubov sběr železného šrotu na území celé obce.

V sobotu 30. dubna 2011 se pak opět uskuteční na území naší obce sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu dle následujícího harmonogramu.

Třísov - křižovatka pod Vaňků	8.00 – 8.15 hod
Třísov – návěs	8.20 – 8.35 hod
Holubov -transformátor u Gondeků	8.40 - 9.00 hod
Holubov – nádraží ČD	9.00 – 9.30 hod

Holubov - hasičská zbrojnice 9.35 – 9.50 hod

Krásotín – návěs 9.55 – 10. 15hod

Opět žádáme občany, aby uvážlivě třídili železný, velkoobjemový a nebezpečný odpad, aby dodržovali stanovený harmonogram a nevozili odpad na stanoviště předem. Je nutné, aby každý občan pomohl sběrné firmě svůj odpad naložit. Za tuto službu občané neplatí, sběr hradí v plné výši obec. Upozorňujeme, že tento sběr je však pouze pro občany, ne pro podnikající.

Poplatek za psy

Upozorňujeme ty občany, kteří ještě nezaplatili poplatek za svého psa, aby tak učinili do konce měsíce května.

Jízdní řády

Pokud má někdo z občanů požadavky a připomínky k jízdním řádům vlaků

i autobusů, je třeba, aby je podal písemně na obecní úřad, abychom je mohli postoupit Českým drahám a příslušným kompetentním orgánům.

HK-BAND - (Hudební kroužek)

Český rybářský svaz
místní organizace Křemže
pořádá

Tradiční rybářskou zábavu

Kdy: sobota 16. dubna 2011 od 20.00 hodin

Kde: KD Chmelná
Vstupné: 100,- Kč

Hrají: HK-BAND

Bohatá tombola
sponzorováno Místním úřadem

Odborní asistenti:
- Lhota náves 18.30, Loutek 19.30, Chlum náves 19.00, Holubov (okolo 19.00), Třísov 19.10, Holubov (okolo 19.15), Mlýnský náves 19.20, Krasotín (okolo 19.25), Křemže náves 19.30, Křemže (okolo 19.30), Chmelná 19.35, Ústředí 19.40, Chmelná 19.45
- Sestř. vst. 19.50, Chmelná 19.50
- Zpět po skončení zábavy.

JARNÍ VÝPRODEJ EKOBRIKET !!!

- ekobrikety - několik druhů
- pelety
- třísky a podpalovače
- doprava až k Vám domů

Nabídka platná od 1.4.2011

Dřevěné ekobrikety
od 400,- s DPH / metrůk !!!
do vyprodání zásob

Dle počtu odebraných palet možnost **DOPRAVY ZDARMA!!!**

Ekopalivo Bohemia s.r.o.

Výroba, prodej: Briketárna Větrní u Č.Krumlova • Po - Pá 08:00 - 17:00
+420 380 733 733 • ekopalivo@ekopalivo.cz • www.ekopalivo.cz

Prodejna: Č.Budějovice, na Dlouhé Louce

Otevřeno: Po - Pá 09:00 - 17:00, So 09:00 - 12:00 • +420 777 917 714

Správa CHKO Blanský les a ČSOP Šípek
pořádají u příležitosti Dne Země
20. ročník

POCHODU BLANSKÝM LESEM

kdy: v sobotu 23. dubna 2011

sraz: ŽST Zl. Koruna v 9:10

trasa: Zl. Koruna, Granátník, Loučeň, Stupná, Bohouškovice, Mříč

délka: 22 km

HOLUBOVSKÝ KULTURNÍ SPOLEK HOKUS o.s.

**HOUBOVSKÝ SOUTĚŽ
O PŘÍBYTOKOVÉ HOUBY**

**končíme
16.6.2011 v 16,16 hod**
více na www.hokusnici.estranky.cz

Správa CHKO Blanský les a Obec Holubov si vás dovoluují pozvat na tyto akce:

- ➔ Tvůrčí dílna pod vedením paní Ivery Staré: „Jihočeské straky“ – zdobení velikonočních vajec voskovou batikou.
kde: Informační centrum Holubov
kdy: čtvrtek 14. dubna 2011 od 17 hodin

Každý účastník, který si bude chtít voskovou batiku vlastnoručně vyzkoušet, si musí sebou přinést kahánek (viz perokresba) nebo aromalampu se svíčkou, 10 vyfouklých bílých vajec, dřevěnou tužku a hadřík.

Vstupné 10,-Kč.

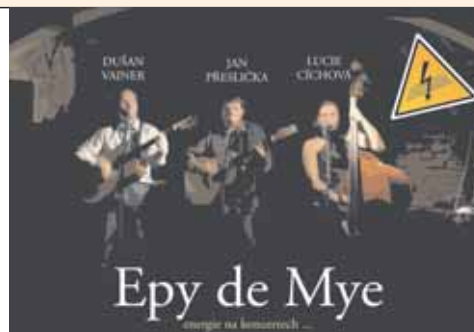
Případné dotazy vám zodpoví p. Svobodová – tel: 380 741 229,
e-mail: sekretariat@holubov.cz, nebo p. Paloudová – tel: 380 301 043,
e-mail: marcela.paloudova@nature.cz.

- ➔ Přednáška Mgr. Jany Janákové: Orchideje Blanského lesa.
kde: Informační centrum Holubov
kdy: čtvrtek 12. května 2011 od 18 hodin

kahánek

Aktuální informace: www.blanskyles.nature.cz

26.5.2011 od 19 hodin

SÁL HOLUBOV

Vstupné: děti do 12 let 10 Kč, ostatní 80 Kč

Zve Vás HOLUBOVSKÝ KULTURNÍ SPOLEK HOKUS o.s. a Obec Holubov

5.4.2011 OD 19.30 HODIN

SÁL HOLUBOV

Vstupné 100 Kč

Zve Vás HOLUBOVSKÝ KULTURNÍ SPOLEK HOKUS o.s.
a Obec Holubov

POKRÝVAČSTVÍ

**Dokážete zvednout paletu nebo trám jednou rukou?
Přitom nechat na sobě nit suchou?**

BUŠTA
Holubov 147, 382 03 Křemže
tel./fax: 380 741 216 www.busta.cz
Mobil: 602 444 191

Pokryvačství Bušta spol. s r. o.
rozsířuje své služby o:

- paletovou dopravu + skládání hydraulickou rukou
- přepřevu řeziva
- kontejnerovou autodopravu
- dopravu sypkých materiálů: písek
štěrkopísek
štěrk
zavlnělý beton
kámen

Vydává: Obecní úřad v Holubově, www.holubov.cz, počet výtisků: 500, MK ČR E 14935, IČO: 00 245 879,
zodpovědná redaktorka M. Svobodová. Tisk: GRAFOBAL ARTYPA s.r.o.